

עפ"א 22470/08/16 - האני אבו זייד, סאלם אבו זייד נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 22470-08-16 אבו זייד ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב
תיק חיצוני: .

בפני כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
המערערים
1. האני אבו זייד
2. סאלם אבו זייד

נגד
המשיבה
ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב

פסק - דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ר. פרי) ל"עיון חוזר" בהחלטותיו מיום 23.5.16 ומיום 21.6.16, לפיה דחה בית משפט קמא את הבקשה דנן.

ה רק ע

ביום 3.11.15 ניתן צו הריסה מנהלי לתוספת בניה של כ- 9 מ"ר למבנה קיים ברחוב עולי ציון 4, יפו. המערער הגיש בקשה לביטול הצו דנן. התקיים דיון במעמד הצדדים ולבקשת המערער, נדחה הדיון לשמיעת ראיות ליום 11.2.16. במועד זה התייצבו עדי המשיבה, אולם המערער לא הופיע.

בית משפט קמא דחה הבקשה והורה על קיום צו ההריסה המינהלי החל מיום 14.2.16. עוד נקבע בהחלטה, כי כל בקשה שתוגש בהמשך על ידי המערער, תותנה בתשלום הוצאות שנפסקו בסך 2,500 ₪.

לאחר תשלום ההוצאות נקבעה הבקשה החדשה לביטול צו ההריסה המינהלי לדיון והפעם בפני מותב אחר. גם הפעם נדחה הדיון לשמיעת ראיות במעמד הצדדים. ביום 23.5.16 המועד שנקבע לשמיעת ראיות בפעם השניה, לא הופיע המערער ובית משפט קמא דחה הבקשה. יוער כי, יום קודם הגיש הסנגור בקשה לבית משפט קמא לדחיית הדיון מהטעם שהמערער ניתק קשר עמו והבקשה נדחתה.

ב- 21.6.16 נדחתה בקשתו של המערער, אשר עתר לחדש את בקשתו לביטול צו ההריסה המינהלי.

ביום 20.7.16 נדחתה בקשה נוספת באותו ענין, שהוכתרה בכותרת "בקשה מחודשת לעיון חוזר".

להלן בקליפת אגוז נימוקי הערעור:

1. המערער אושפז בבית החולים סמוך למועד הדיון שהתקיים ביום 23.5.16, ולכן לא הופיע לדיון בבית משפט קמא.
2. בית משפט קמא שגה משלא נתן דעתו לתוצאה הקשה של הותרת צו ההריסה על כנו, למרות שהובהר שיש צורך לשמוע ראיות והללו לא נשמעו, וכי במקום היה קיים קיר מאז ומתמיד.
3. שגה בית משפט קמא משלא התחשב בעובדה כי המערערים ביצעו חלק נכבד ביותר מצו ההריסה, והמשיבה הסכימה להשאיר את הקיר נשוא הצו על כנו.

דיון והכרעה:

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בשלל הבקשות, המסמכים וההחלטות שניתנו בתיק זה, התרשמתי באופן חד משמעי כי המערערים מנצלים לרעה את הליכי בית המשפט, על מנת לדחות את הדיונים וכתוצאה מכך את ביצוע צו ההריסה המינהלי שניתן כאמור, לפני למעלה משנה ביום 3.11.15. לצורך כך, נמנעו המערערים מלהגיע לבית המשפט במועדי שמיעת הראיות שנקבעו, עדי המשיבה הגיעו לשווא מספר פעמים לבית משפט קמא, ולא העידו מאחר והמערערים לא הופיעו לדיונים ללא הצדקה ממשית מטעמים כאלה או אחרים.

עיינתי בתעודה הרפואית מביה"ח וולפסון ובדו"ח מד"א וגם בהם צוין כי לא נמצא כל ממצא רפואי אובייקטיבי וכל הבדיקות והמדדים האחרים של המערער היו תקינים לחלוטין.

אין חולק כי יש צורך לשמוע ראיות במקרה זה. כך אף סברו שני מותבים של בית משפט קמא, על מנת לאפשר למערערים להוכיח את טענותיהם הן לענין זכות העמידה והן לענין בניית המבנה נשוא צו ההריסה. אולם המערערים כאמור, ניצלו לרעה את הליכי בית המשפט על מנת לדחות את ביצוע הצו, בזבזו לריק זמן שיפוטי יקר ואת זמנם של העדים.

בנסיבות הללו, לא מצאתי כי נפלה טעות כלשהי בהחלטותיו של בית משפט קמא שדחה את בקשותיהם של המערערים.

לענין הבקשה ל"עיון חוזר", יוער כי מדובר בהליך שאין לו כלל בסיס חוקי במקרה דנן.

למרות האמור לעיל, לפני משורת הדין ומתוך תקווה כי הפעם תתאפשר שמיעת ראיות בבקשה זו,

אני מחזירה את הדין לבית משפט קמא על מנת שיקבע **בדחיפות** מועד לשמיעת ראיות.

צו העיכוב יעמוד בתוקפו עד למתן החלטה אחרת על ידי בית משפט קמא.

בנסיבות החריגות כפי שתוארו לעיל, אני פוסקת הוצאות לפי תוצאות הדין בבית משפט קמא בסך

2,500 ₪.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לצדדים.

**ניתנה והודעה היום כ' חשוון תשע"ז, 21/11/2016
בהיעדר הצדדים.**

מרים סוקולוב , שופטת עמיתה